

Замість пророцтва

Микола Сингаївський

На білих снігах і на синіх снігах
Я буду лежать, мов підстрелений птах.

Що прагнув літати, бо крила ж були,
Та хижі злочинці літати не дали.

Забутий, мов зайвий, на рідній землі –
Я скоро схолону у сніжнім теплі.

Забудеться образ, загубиться слід,
Повз мене ревтиме шалений цей світ.

Розгорнуте небо і те обмине,
І вмить замете хуртовина мене.

На білих снігах і на чорних снігах
Лежатиму я, мов знеможений птах.